

مقایسه‌ی روش کشت و واکنش زنجیره‌ای پلیمرز در شیوع هلیکوباکتر پولوروم جدا شده از نمونه‌های کبد مرغ و تعیین مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌های بدست آمده

اشکان جبلی جوان^۱، سید حسام الدین عمادی چاشمی^{۲*}، حمید استاجی^۳، حسین اخلاقی^۴

۱- دانشیار گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۲- استادیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۳- دانشیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۴- فارغ التحصیل دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۰/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۴/۲۹

چکیده

هلیکوباکتر پولوروم یک عامل بیماری‌زای گرم منفی و زئونوز است که باعث مشکلات گوارشی در انسان و پرندگان می‌شود. اهداف این مطالعه، بررسی شیوع هلیکوباکتر پولوروم در نمونه‌های کبد مرغ با استفاده از روش‌های کشت باکتریایی و واکنش زنجیره‌ای پلیمرز و همچنین ارزیابی مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌های بدست آمده با استفاده از روش انتشار دیسک در نواحی مختلف شهر سمنان بود. در مجموع، ۵۰ نمونه‌ی کبد بسته بندی شده از مراکز فروش مواد پروتئینی از نواحی مختلف در شهر سمنان تهیه شد. با استفاده از روش کشت باکتریایی و آزمون‌های بیوشیمیایی، ۱۷ نمونه (۳۴٪) آلوده به هلیکوباکتر پولوروم بودند. با استفاده از تست واکنش زنجیره‌ای پلیمرز که به موازات روش کشت بر روی نمونه‌های کبد انجام شد، ۱۱ نمونه (۲۲٪) از نظر آلودگی به هلیکوباکتر پولوروم تشخیص داده شدند. با توجه به نتایج آزمون تعیین مقاومت آنتی‌بیوتیکی، تمام نمونه‌ها مقاوم به سیپروفلوکساسین و جنتامایسین بودند و کمترین مقاومت نسبت به آمپی‌سیلین، کولیسیتین و اریترومایسین با فراوانی ۱۴٪ مشاهده گردید. این مطالعه، اولین بررسی شیوع و مقاومت میکروبی هلیکوباکتر پولوروم در نمونه‌های کبد مرغ است که در شهر سمنان انجام شده و مطالعات بیشتری در این زمینه ضروری به نظر می‌رسد. گذشته از این، مطالعه‌ی حاضر با توجه به حساسیت پایین آزمون‌های بیوشیمیایی در تشخیص هلیکوباکتر پولوروم پیشنهاد می‌کند که تست واکنش زنجیره‌ای پلیمرز می‌تواند به عنوان یک روش حساس و قابل اعتماد در شناسایی هلیکوباکتر پولوروم در نمونه‌های کبد مرغ استفاده شود.

کلمات کلیدی: هلیکوباکتر پولوروم، کبد مرغ، روش کشت، واکنش زنجیره‌ای پلیمرز، مقاومت آنتی‌بیوتیکی

*نویسنده مسئول: سید حسام الدین عمادی چاشمی

آدرس: استادیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران. تلفن: ۰۲۳-۳۳۶۵۴۱۲۵

پست الکترونیک: hesamemadi@semnan.ac.ir

مقدمه

یکی از پر مصرف ترین منابع پروتئین حیوانی که اهمیت بالایی در سبد غذایی انسان دارد، گوشت مرغ می باشد. همچنین، فراورده های جانبی طیور نظیر کبد به دلیل ارزان بودن و ارزش غذایی بالا از محبوبیت زیادی برخوردار هستند. همچنین کبد به عنوان بزرگترین غده ی بدن و نقشی که در متابولیسم پروتئین ها و چربی ها در اختیار دارد، از اهمیت بالایی در بدن پرندۀ برخوردار است (۱). مضاف بر اینکه کبد به علت میزان مواد معدنی و ویتامین هایی که دارد، می تواند یک ماده ی مغذی برای مصرف کنندگان باشد (۲). در نتیجه فراورده های طیور به لحاظ مصرف عمده ی آن می توانند یکی از راه های انتقال پاتوژن های زئونوز به انسان باشند. به علت آلودگی هایی که در بخش های مختلف پرورش طیور و کشتارگاه ها وجود دارد، احتمال انتقال عوامل بیماری زا با مصرف گوشت نیم پز یا خام به انسان وجود دارد (۴). ذکر این نکته خالی از لطف نیست که صنعت طیور ایران با تولید سالیانه حدود ۲ میلیون تن گوشت مرغ در رتبه ی اول در خاورمیانه قرار گرفته است (۳). از بین پاتوژن های زئونوز و بیماری زا نظیر سالمونلا انتریکا، کمپیلوباکتر و یا اشریشیا اکلای، گونه ی هلیکوباکتر پولوروم از اهمیت بالایی در ارتباط با سلامت انسان، بخصوص سلامت کودکان برخوردار است (۵).

باکتری های جنس هلیکوباکتر تقریباً به دو گروه گاستریک و انتروپاتیک تقسیم بندی می شوند. باکتری های گاستریک هلیکوباکتر به علت تولید آنزیم اوره آز قادر به زنده ماندن در محیط اسیدی معده می باشند (۶). گونه ی هلیکوباکتر پولوروم از دسته پاتوژن های زئونوز و گرم منفی است که در گروه انتروپاتیک هلیکوباکترها قرار گرفته و فاقد توانایی

تولید اسپور است، همچنین این باکتری بدون تاژک بوده و طول سلول باکتریایی ۳ تا ۴ میکرون و عرض آن ۰/۳ تا ۰/۵ می باشد. این پاتوژن بیماری زا برای اولین بار در سال ۱۹۹۴ در روده و کبد مرغ گوشتی و مرغ تخم گذار و همچنین در مدفوع انسان های دچار مشکلات گوارشی شناسایی شد (۸). باکتری های انتروپاتیک همچون هلیکوباکتر پولوروم به صورت طبیعی در بافت معده توانایی زیستن ندارند و بیشتر در سطح مخاطی روده و یا کبد کلونیزه می شوند (۷).

هلیکوباکتر پولوروم توانایی تولید اکسیداز و غالباً کاتالاز را دارد و همانطور که ذکر شد قدرت تولید آنزیم اوره آز و همچنین قدرت هیدرولیز هیپورات سدیم را نیز ندارد. این پاتوژن برای رشد به شرایط میکروآتروفیلیک نیاز داشته و توانایی رشد در دمای ۳۷ تا ۴۲ درجه ی سانتی گراد را دارا می باشد (۸ و ۹).

در مطالعات متعددی نشان داده شده است که این پاتوژن توانایی ایجاد آلودگی در انسان و انواع مختلفی از پرندگان نظیر مرغ گوشتی، مرغ تخم گذار، بوقلمون و مرغ شاخدار را دارد (۸، ۱۰-۱۲). اخیراً این پاتوژن از گوشت مرغ خام یا پخته نشده نیز جدا شده است که نشان دهنده ی زئونوز بودن آن می باشد (۵).

گزارش های وسیعی در خصوص وجود هلیکوباکتر پولوروم در قسمتهای متنوع دستگاه گوارش پرندگان بخصوص سکوم وجود دارد. در یک مطالعه، شیوع این باکتری در سکوم مرغ گوشتی و تخم گذار تا ۱۰۰ درصد گزارش شده است (۱۱). گوشت مرغ و فراورده های آن نظیر جگر به دلیل هزینه پایین، دسترسی آسان و مواد مغذی نظیر پروتئین، ویتامین و مواد معدنی به عنوان یکی از مهم ترین غذاهای قابل مصرف در بین مردم ایران رواج یافته است (۱۳). در این راستا، بررسی سلامت و ایمنی این ماده ی غذایی امری ضروری به

مواد و روش کار جمع آوری نمونه

تعداد نمونه‌ی مورد آزمایش در این مطالعه بر اساس شیوع قبلی هلیکوباکتر پولورووم در کشور و با استفاده از فرمول محاسبه حجم نمونه کوکران با سطح خطای ۵ درصد، ۵۰ نمونه تخمین زده شد (۱۷ و ۱۵).

این مطالعه‌ی ناحیه‌ای در شهر سمنان انجام گرفت و در ابتدا، با جست و جو در سطح شهر و شناسایی فروشگاه‌های عرضه کننده‌ی کبد مرغ در نواحی مختلف، بسته بندی‌های کبد که تولید روز بودند، خریداری شد. همه‌ی نمونه‌ها در شرایط بهداشتی و در کنار یخ در اسرع وقت به آزمایشگاه میکروبیولوژی مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان منتقل و بلافاصله مورد آزمایش قرار گرفتند.

جداسازی و شناسایی هلیکوباکتر پولورووم

نمونه برداری از کبدها در شرایط استریل و در آزمایشگاه انجام شد و مقدار ۲۵ گرم از هر نمونه با استفاده از تیغ جراحی استریل به داخل لوله‌های حاوی بولتون برات (Bolton broth, Merck Germany)، خون لیز شده‌ی اسب و مکمل آنتی بیوتیک انتقال داده شد. نمونه‌ها به داخل جار بی‌هوایی با گازپک نوع C (Anaerobic Gas Pack Type C, Merck Germany) قرار داده شدند و در داخل انکوباتور با دمای $41/5 \pm 1$ درجه‌ی سانتی‌گراد به مدت 44 ± 4 ساعت گذاشته شدند. سپس، فیلتر غشایی استات سلولز با ابعاد $0/65$ (Sartorius, Germany) بر روی پلیت‌های کلمبیا آگار (Columbia agar, Merck Germany) حاوی خون دفیبرینه‌ی گوسفند قرار داده شد تا بتوان تعدادی از باکتری‌های غیر مرتبط را که از لحاظ اندازه متفاوت می باشند را حذف کرد. ۱۰۰ میکرولیتر از مایع انکوبه گذاری بر روی فیلتر ریخته شد

شمار می‌آید. با این وجود، مطالعات بسیار کمی در مورد شیوع هلیکوباکتر پولورووم در کبد مرغ در سراسر دنیا گزارش شده است. به طور کلی، بیشترین شیوع گزارش شده در مورد این پاتوژن در کبد مرغ در تحقیقات Mohamed و همکاران (۲۰۱۰) در مصر برابر با ۴۷ درصد بوده است (۱۴). ولی متأسفانه تا الان هیچ گونه مطالعه‌ای مبنی بر بررسی و شیوع هلیکوباکتر پولورووم بر روی کبد مرغ در سرتاسر استان سمنان صورت نگرفته است. گذشته از این، مطالعات قبلی در خصوص بررسی این پاتوژن در بسته بندی‌های خوراکی نبوده و بروی لاشه‌ی پرندگان انجام شده اند؛ لذا این تحقیق برای اولین بار در سمنان به بررسی این موضوع می‌پردازد. برای درمان پاتوژن‌های بیماری‌زا نظیر هلیکوباکتر پولورووم، درمان با آنتی بیوتیک از بهترین روش‌ها برای کاهش بار میکروبی می‌باشد. امروزه گسترش مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌ها در اثر مصرف غیر اصولی و بی‌رویه‌ی این مواد ضد میکروبی در کشاورزی یا دامپزشکی بخصوص در صنعت طیور به یک معضل جهانی تبدیل شده است. این مقاومت در باکتری هلیکوباکتر پولورووم نیز دیده می‌شود (۴). علی‌رغم موارد گفته شده، هیچ گونه مطالعه‌ای مبنی بر بررسی حساسیت یا مقاومت آنتی‌بیوتیکی در مورد هلیکوباکتر پولورووم در کبد مرغ در ایران وجود ندارد. با توجه به اهمیت مطالب فوق‌الذکر، این مطالعه با هدف تعیین میزان آلودگی قطعات بسته‌بندی‌شده‌ی کبد مرغ گوشتی عرضه شده در مراکز فروش مواد پروتئینی شهر سمنان به هلیکوباکتر پولورووم با استفاده از روش‌های کشت باکتریایی و واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (PCR) و همچنین تعیین مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌ها نسبت به ۱۲ آنتی‌بیوتیک رایج در دامپزشکی و پزشکی با استفاده از روش انتشار دیسک صورت گرفت.

گردید (۸). واکنش PCR در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر شامل ۱۲/۵ میکرولیتر مستر میکس، ۱ میکرولیتر از هر آغازگر، ۲ میکرولیتر از DNA الگو و ۸/۵ میکرولیتر از آب مقطر دیونیزه تهیه گشت. تمامی محصولات PCR مورد آزمایش در این مطالعه از قبیل آغازگر و مستر میکس از شرکت تجاری تکاپوزیست تهیه گشت. برنامه‌ی چرخه‌ی حرارتی برای انجام PCR شامل واسرشت سازی اولیه در دمای ۹۴ درجه‌ی سانتی‌گراد به مدت ۴ دقیقه، ۳۵ سیکل شامل واسرشته سازی در دمای ۹۴ درجه‌ی سانتی‌گراد برای ۶۰ ثانیه، هیبرید شدن آغازگرها در دمای ۵۸ درجه‌ی سانتی‌گراد به مدت ۲ دقیقه و بسط شدن DNA در ۷۲ درجه‌ی سانتی‌گراد برای ۹۰ ثانیه و و پلیمریزاسیون نهایی در دمای ۷۲ درجه‌ی سانتی‌گراد به مدت ۳ دقیقه بود. محصولات بدست آمده بر روی ژل آگارز ۱/۵٪ با ولتاژ ۵ v/cm رانده شد و باندهای تشکیل شده در UV Transillumination (Padideh Nojen Pars, Iran) بررسی گردیدند. ژنوم استخراج شده از پرگنه‌های جدا شده از کبد مرغ به عنوان گروه شاهد در نظر گرفته شدند.

آزمون حساسیت میکروبی

جهت انجام تست آنتی‌بیوگرام به روش انتشار دیسک، کشت باکتری‌ها به روی محیط مولر هینتون آگار (Mueller-Hinton agar, Merck Germany) انجام پذیرفت. در این مطالعه از ۱۲ دیسک آنتی‌بیوتیکی (HiMedia, India) رایج مورد استفاده در دامپزشکی و پزشکی شامل نالیدیکسیک اسید (۳۰ میکروگرم)، سیپروفلوکساسین (۵ میکروگرم)، جنتامایسین (۱۰ میکروگرم)، نتومایسین (۱۰ میکروگرم)، تتراسایکلین (۱۵ میکروگرم)، داکسی‌سایکلین (۳۰ میکروگرم)، کولیسیتین (۱۰ میکروگرم)، آمپی‌سیلین (۱۰

و پلیت‌ها به مدت ۱۵ دقیقه در محیط آزمایشگاه قرار گرفتند. سپس با استفاده از پنس استریل، فیلتر از روی پلیت حذف شده و پلیت‌ها به مدت 44 ± 4 ساعت در دمای $41/5 \pm 1$ درجه انکوبه گذاری شدند (۵).

آزمون‌های تشخیص افتراقی

ابتدا پلیت‌های مثبت از نظر رشد پرگنه و ریخت شناسی بررسی شدند و پرگنه‌های مشکوک به هلیکوباکتر پولورووم (کوچک، ریز و سفید متمایل به خاکستری) بر روی محیط کلمبیا آگار حاوی خون دفیبرینه‌ی گوسفند کشت مجدد داده شدند و سپس به مدت ۴۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه قرار داده شدند. از پرگنه‌های خالص شده برای رنگ آمیزی گرم و تست‌های بیوشیمیایی از قبیل کاتالاز، اکسیداز، اوره‌آز و نیترات استفاده شد. تست اوره‌آز برای تفریق گونه‌ی هلیکوباکتر پولورووم و جنس کمپیلوباکتر استفاده شد به این صورت که نمونه‌هایی که اوره‌آز منفی بودند به عنوان هلیکوباکتر پولورووم در نظر گرفته شدند. نمونه‌های هلیکوباکتر پولورووم تأیید شده، در محیط کشت مایع قلب-مغز (Brain Heart Infusion broth, Merck Germany) همراه با گلیسرول در ۲۰- درجه‌ی سانتی‌گراد تا انجام آزمایش‌های مولکولی نگهداری شدند.

استخراج DNA ژنومی و انجام PCR

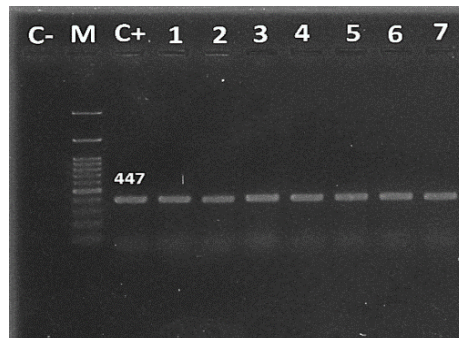
استخراج ژنومی DNA، از نمونه‌های کبد خریداری شده از سطح شهر با استفاده از روش فنل کلروفرم ایزوآمیل‌الکل انجام شد (۱۶). در مطالعه حاضر از تست واکنش زنجیره‌ای پلیمرز برای تشخیص مستقیم نمونه‌های بافتی و همچنین برای تأیید پرگنه‌های حاصل از روش جداسازی باکتری، استفاده شد. برای انجام واکنش زنجیره‌ای پلیمرز از آغازگرهای توصیف شده به وسیله‌ی Stanley و همکاران (۱۹۹۴) استفاده

نتایج

شیوع هلیکوباکتر پولوروم در نمونه‌های کبد

از ۵۰ نمونه‌ی کبد مورد آزمایش در این مطالعه، تعداد ۱۷ نمونه (۳۴٪) پرگنه‌های مشکوک به هلیکوباکتر پولوروم را نشان دادند که با استفاده از تست‌های بیوشیمیایی تأیید اولیه گردیدند. با استفاده از تست واکنش زنجیره‌ای پلیمرز، ۱۱ نمونه (۲۲٪) آلوده به هلیکوباکتر پولوروم بودند. بنابراین شیوع واقعی هلیکوباکتر پولوروم در نمونه‌های کبد در شهر سمنان برابر با ۲۲ درصد گزارش گردید. شکل ۱، الکتروفورز تعدادی از نمونه‌های مثبت هلیکوباکتر پولوروم را نشان می‌دهد.

میکرو گرم)، کلرآمفنیکل (۳۰ میکرو گرم)، اریترومايسين (۱۵ میکرو گرم)، کلاریترومایسین (۱۵ میکرو گرم) و فسفومايسين (۲۰۰ میکرو گرم) استفاده گردید. به این منظور پس از تهیه‌ی محلول معادل نیم مک فارلند از سوسپانسیون باکتریایی، کشت در محیط مولر هیتتون آگار انجام گرفت به گونه‌ای که دیسک‌های آنتی‌بیوتیکی مورد آزمایش توسط پنس استریل با فاصله‌ی معین از یکدیگر و از لبه‌ی پلیت بر روی سطح پلیت قرار داده شدند. سپس پلیت‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه‌ی سانتی‌گراد در انکوباتور CO₂ دار گرمخانه گذاری شدند. در نهایت، حساسیت یا مقاومت هر یک از جدایه‌ها با اندازه‌گیری قطر هاله عدم رشد و مقایسه‌ی آن با راهنمای شرکت تولید کننده‌ی دیسک‌های آنتی‌بیوتیکی تعیین گردید.

عکس ۱. الکتروفورز محصولات حاصل از PCR جدایه‌های هلیکوباکتر پولوروم بر روی ژل آگارز ۱/۵٪. M: مارکر ۱۰۰bp، C+: سویه‌ی مثبت هلیکوباکتر پولوروم، C-: شاهد منفی، ۱-۷: هلیکوباکتر پولوروم جدا شده از نمونه‌های کبد حاوی این پاتوژن.

(۵۷٪)، کلرآمفنیکل (۴۳٪)، نئومايسين و فسفومايسين (۲۹٪) در جایگاه بعدی قرار داشتند. کمترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی نیز در برابر آمپی‌سیلین، کولیسیتین و اریترومايسين (۱۴٪) مشاهده گردید.

مقاومت آنتی‌بیوتیکی

نتایج حاصل از بررسی مقاومت و حساسیت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌های هلیکوباکتر پولوروم جدا شده از کبد مرغ در شهر سمنان در جدول ۱ خلاصه شده است. در این مطالعه، کلیه‌ی جدایه‌ها (۱۰۰٪) نسبت به سیپروفلوکساسین و جنتامایسین مقاومت نشان دادند. مقاومت در برابر تتراسایکلین و نالیدیکسیک اسید (۸۶٪)، کلاریترومایسین (۷۱٪)، داکسی‌سایکلین

جدول ۱. فراوانی جدایه‌های هلیکوباکتر پولوروم به آنتی‌بیوتیک‌های مختلف در سه سطح مقاوم، نیمه حساس و حساس

آنتی‌بیوتیک	مقاوم		نیمه حساس		حساس	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
سیروفلوکساسین (۵ میکروگرم)	۷	۱۰۰	۰	۰	۰	۰
جتنامایسین (۱۰ میکروگرم)	۷	۱۰۰	۰	۰	۰	۰
تتراسایکلین (۳۰ میکروگرم)	۶	۸۶	۱	۱۴	۰	۰
نالیدیکسیک اسید (۳۰ میکروگرم)	۶	۸۶	۱	۱۴	۰	۰
کلاریترومایسین (۱۵ میکروگرم)	۵	۷۱	۱	۱۴	۱	۱۴
داکسی‌سایکلین (۳۰ میکروگرم)	۴	۵۷	۲	۲۹	۱	۱۴
کلرامفنیکل (۳۰ میکروگرم)	۳	۴۳	۲	۲۹	۲	۲۹
نئومایسین (۳۰ میکروگرم)	۲	۲۹	۲	۲۹	۳	۴۳
فسفومایسین (۲۰۰ میکروگرم)	۲	۲۹	۱	۱۴	۴	۵۷
آمپی‌سیلین (۱۰ میکروگرم)	۱	۱۴	۱	۱۴	۵	۷۱
کولستین (۱۰ میکروگرم)	۱	۱۴	۰	۰	۶	۸۶
اریترومایسین (۱۵ میکروگرم)	۱	۱۴	۰	۰	۶	۸۶

بحث و نتیجه گیری

هلیکوباکتر پولوروم به عنوان پاتوژنی گرم منفی در گروه انتروپاتیک هلیکوباکتر قرار می‌گیرد که قابلیت انتقال به انسان از طریق خوردن گوشت خام یا نیم‌پز مرغ را دارا می‌باشد. در نتیجه، در نظر گرفتن این پاتوژن به عنوان یک پاتوژن نوظهور که می‌تواند از طریق فرآورده‌های غذایی نظیر گوشت مرغ به انسان منتقل شود و باعث آلودگی و مشکلات گوارشی شود، اهمیت ویژه‌ای دارد (۵). با ذکر این نکته که در استان سمنان هیچ گونه مطالعه‌ای بر روی این پاتوژن در نمونه‌های کبد صورت نگرفته است و تمام مطالعات قبلی نیز در بسته بندی‌های خوراکی نبوده است، این مطالعه با هدف بررسی شیوع هلیکوباکتر پولوروم در نمونه‌های کبد مرغ گوشتی عرضه شده در مراکز

فروش محصولات پروتئینی با استفاده از روش‌های کشت باکتریایی و PCR و همچنین ارزیابی مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌ها با استفاده از روش انتشار دیسک در شهر سمنان شکل گرفت.

در این مطالعه، از ۵۰ نمونه‌ی مورد آزمایش، تعداد ۱۷ نمونه با استفاده از روش کشت باکتریایی، پرگنه‌های خاص هلیکوباکتر پولوروم را نمایش دادند که تمامی آن‌ها با استفاده از تست‌های بیوشیمیایی تأیید شدند. با استفاده از تست PCR، ۱۱ نمونه آلوده به هلیکوباکتر پولوروم بودند؛ در نتیجه شیوع واقعی هلیکوباکتر پولوروم در نمونه‌های کبد مرغ در شهر سمنان که در مطالعه حاضر انجام گردید، برابر با ۲۲ درصد گزارش گردید. تنها یک مطالعه مشابه در ایران انجام شده است که نتایج آن تفاوت چشمگیری با نتایج مطالعه حاضر

آزمایش قرار گرفته و سپس نمونه‌های مثبت، مورد کشت باکتریایی قرار گرفتند. نتایج به این صورت بود که ۴/۶ درصد از نمونه‌ها تنها با استفاده از PCR آلوده به هلیکوباکتر پولورووم بودند (۱۹). در مطالعه‌ای دیگر که توسط Mohamed و همکاران (۲۰۱۰) در مصر صورت گرفته بود، شیوع هلیکوباکتر پولورووم در نمونه‌های کبد مورد آزمایش با استفاده از دو روش کشت باکتریایی و PCR برابر با ۴۷ درصد گزارش گردید (۱۴). طبق مطالعه‌ای دیگر، شیوع هلیکوباکتر پولورووم در نمونه‌های کبد مرغ گوشتی اخذ شده از کشتارگاهی در مصر برابر با ۶/۶۶ درصد گزارش گردید (۲۰). طبق جدیدترین مطالعه که در پاکستان انجام شده بود، از ۷۸ نمونه‌ی کبد مرغ آزمایش شده، تعداد ۷۱ نمونه (۹۱٪) با استفاده از کشت باکتریایی و تست‌های بیوشیمیایی تأیید شدند. با استفاده از PCR تنها ۱۳ نمونه (۱۸/۳٪) آلوده به هلیکوباکتر پولورووم بودند (۲۱). اختلافات موجود در خصوص نتایج گزارش شده از مناطق مختلف را می‌توان به میزان آلودگی طیور منطقه، فاصله‌ی زمانی بین مطالعات، رعایت اصول بهداشتی در حین و بعد از کشتار و همچنین حساسیت‌های روش‌های آزمایش نسبت داد.

در طول زمان‌های مختلف، کشت پاتوژن‌های سخت رشد نظیر هلیکوباکتر پولورووم، مسئله‌ی بسیار سخت و مشکل برانگیزی بوده است. در حقیقت، بسیاری از محققان با در نظر گرفتن سخت رشد بودن و نامناسب بودن محیط‌های کشت برای رشد این پاتوژن‌ها، از تحقیق و جست و جو بازمانده‌اند (۵). در مطالعه‌ی حاضر، از روش کشتی استفاده شد که Borges و همکاران در سال ۲۰۱۵ به وسیله‌ی آن توانستند نمونه‌های گوشت مرغ را برای اولین بار جداسازی و ایزوله کنند (۵). در مقابل روش کشت، بسیاری از

دارد. در مطالعه‌ای که توسط بهرو و همکاران (۲۰۱۵) در اردبیل صورت گرفت، تعداد ۴۰ نمونه کبد و ران مرغ از لاشه‌های دچار گاستروانتریت از کلینیک‌های دامپزشکی اخذ گردید. تمامی نمونه‌ها تنها با استفاده از روش کشت باکتریایی و تأیید نهایی توسط تست‌های بیوشیمیایی آزمایش شدند و در نهایت به صورت متوسط ۳/۷ درصد از نمونه‌ها، آلوده به هلیکوباکتر پولورووم تشخیص داده شدند (۱۷). در بررسی علل این تفاوت می‌توان به این موارد اشاره نمود که در بررسی بهرو و همکاران، تمامی نمونه‌ها قبل از انجام آزمایش در فریزر با دمای ۲۰- درجه‌ی نگه‌داری شدند. ذکر این نکته حائز اهمیت است که دمای انجماد یا بسیار بالا باعث از بین رفتن باکتری‌ها شده و می‌تواند اثر کشندگی بر روی آن‌ها داشته باشد (۱۸). همچنین در روش کشت باکتریایی بهرو و همکاران از فیلتر غشایی استفاده نشده بود و این مسئله می‌تواند روی بازبایی و حیات باکتری هلیکوباکتر پولورووم و رقابت آن با دیگر باکتری‌ها نقش منفی داشته باشد (۱۷). در بررسی نتایج مطالعه ما و بهرو به نظر میرسد که آلودگی فراورده‌های گوشتی بخصوص کبد به هلیکوباکتر پولورووم در حال افزایش است و به مطالعات بیشتری در این خصوص نیاز است.

با توجه به زئونوز و نوظهور بودن هلیکوباکتر پولورووم و اهمیت آن در انتقال و ایجاد آلودگی در انسان، مطالعات بسیار اندکی در مورد آن در سرتاسر دنیا انجام شده است. علاوه بر این، هیچ یک از مطالعات انجام شده در مورد بسته بندی‌های خوراکی نبوده است. در مطالعه‌ای که توسط Ceelen و همکاران (۲۰۰۶) انجام شده بود، تعداد ۱۱۰ نمونه کبد مرغ از ۱۱ گله‌ی مختلف از یک کشتارگاه در شمال ایتالیا اخذ گردید. تمامی نمونه‌ها در ابتدا با استفاده از روش PCR مورد

(۲۰۱۰) نیز بیشترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی در مقابل دو آنتی‌بیوتیک ذکر شده دیده شد. همچنین در این مطالعه، مقاومت نسبت به اریترومايسين، ۱۰۰ درصد گزارش گردید. اما در مطالعه‌ی حاضر، کمترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی در مقابل اریترومايسين مشاهده گشت. در هر دو مطالعه، مقاومت نسبت به تتراسایکلین در جایگاه بعدی قرار داشت. در مطالعه‌ی حاضر، کمترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی در مقابل آمپی‌سیلین، کولیستین و اریترومايسين با ۱۴٪ فراوانی مشاهده گردید. در حالیکه در مطالعه‌ی انجام شده توسط Mohamed و همکاران (۲۰۱۰)، کمترین مقاومت نسبت به کولیستین و آمپی‌سیلین با صفر درصد فراوانی مشاهده گردید (۱۴). مسئله‌ی مهم بعدی این بود که در مطالعه‌ی حاضر، همه‌ی جدایه‌ها حداقل نسبت به یک آنتی‌بیوتیک مقاومت را نمایش دادند، که نشان دهنده‌ی وقوع مقاومت آنتی‌بیوتیکی نسبت به این پاتوژن می‌باشد. همچنین، استفاده‌ی غیر مجاز و بیش از اندازه‌ی آنتی‌بیوتیک‌ها در صنعت طیور، باعث وقوع پاتوژن‌های مقاوم می‌شود. به طور کلی، این مطالعه پیشنهاد می‌دهد که شیوع این پاتوژن در حال افزایش بوده و بررسی مقاومت آنتی‌بیوتیکی آن برای کاهش بار میکروبی از اهمیت ویژه‌ی برخوردار است. در نهایت این مطالعه به درستی نشان داد که شیوع هلیکوباکتر پولوروم در نمونه‌های کبد مرغ در فروشگاه‌های عرضه کننده‌ی این محصول در شهر سمنان در مقایسه با تحقیقات قبلی در استانهای دیگر نظیر اردبیل افزایش یافته است. همچنین با توجه به میزان بالای مقاومت به اکثر آنتی‌بیوتیک‌های استفاده شده در این مطالعه، لزوم جلوگیری از مصرف بی‌رویه و غیر اصولی آنتی‌بیوتیک در صنعت طیور ضروری می‌باشد. مطالعه حاضر مشخص کرد که روش کشت

محققان از روش PCR برای تشخیص پاتوژن‌های سخت رشد استفاده می‌کنند که روشی سریع و ارزان برای تشخیص پاتوژن‌های سخت رشد از قبیل هلیکوباکتر پولوروم می‌باشد (۲۲). در این راستا و در مطالعه‌ی حاضر، از ۱۷ نمونه‌ی تأیید شده با استفاده از تست‌های بیوشیمیایی، ۶ نمونه با استفاده از PCR تأیید نشدند. این تفاوت در نتایج را می‌توان به شباهت فنوتیپی بین میکروارگانیسم‌ها نسبت داد و اینکه تست‌های بیوشیمیایی می‌توانند در سویه‌های مختلف متفاوت باشند و زیاد قابل اتکا نیستند (۴). به عنوان مثال، برخی از سویه‌های جنس کمپیلوباکتر توانایی هیدرولیز اوره را ندارند و در تشخیص تفریقی با هلیکوباکتر پولوروم می‌توانند ما را با مشکل مواجه کنند و باعث بروز موارد مثبت و منفی کاذب شوند (۲۳). علاوه بر این، گونه‌ی هلیکوباکتر کانادنسیس نیز به عنوان یک پاتوژن اوره آز منفی می‌تواند در تفریق با هلیکوباکتر پولوروم با استفاده از تست‌های بیوشیمیایی محققین را دچار اشتباه کند (۲۴).

از دیگر جنبه‌های این مطالعه، بررسی و ارزیابی مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌های تأیید شده با استفاده از PCR بود که با استفاده از ۱۲ دیسک آنتی‌بیوتیکی رایج در دامپزشکی و پزشکی و روش انتشار دیسک انجام شد. ذکر این نکته اهمیت دارد که تا الان هیچ گونه مطالعه‌ای مبنی بر انجام مقاومت یا حساسیت آنتی‌بیوتیکی هلیکوباکتر پولوروم در ایران انجام نشده است. گذشته از این، تنها یک مطالعه در سرتاسر دنیا به بررسی این موضوع پرداخته است که نتایج مطالعه‌ی حاضر با آن تحقیق مقایسه می‌شود (۱۴). در مطالعه‌ی حاضر تمامی جدایه‌ها، مقاومت نسبت به سیپروفلوکساسین و جنتامایسین را نشان دادند. در مطالعه‌ی انجام شده توسط Mohamed و همکاران

- Obtained from Broiler and Free-Range Chickens in India. *Applied and Environmental Microbiology*, **83**: 1–15.
- 5- Borges, V., Santos, A., Correia, C.B., Saraiva, M., Ménard, A., Vieira, L., Sampaio, D.A., Pinheiro, M., Gomez, G.P., Olestro, M. (2015). *Helicobacter pullorum* isolated from fresh chicken meat: Antibiotic resistance and genomic traits of an emerging foodborne pathogen. *Applied and Environmental Microbiology*, **81**: 8155–63.
 - 6- Pot, R.G.J., Stoof, J., Nuijten, P.J.M., De Haan, L.A.M., Loeffen, P., Kuipers, E.J., Van Vliet, A.H.M., Kusters, J.G. (2007). UreA2B2: A second urease system in the gastric pathogen *Helicobacter felis*. *FEMS Immunology and Medical Microbiology*, **50**: 273–9.
 - 7- Sterzenbach, T., Sae, K.L., Brenneke, B., Von Goetz, F., Schauer, D.B., Fox, J.G., Suerbaum, S., Josenhans, C. (2007). Inhibitory effect of enterohepatic *Helicobacter hepaticus* on innate immune responses of mouse intestinal epithelial cells. *Infection and Immunity*, **75**: 2717–28.
 - 8- Stanley, J., Linton, D., Burnes, A.P., Dewhirt, F.E., On, S.L.W., Porter, A., Owen, R.G., Costas, M. (1994). *Helicobacter pullorum* sp. nov. genotype and phenotype of a new species isolated from poultry and from human patients with gastroenteritis. *Microbiology*, **140**: 3441–9.
 - 9- Steinbrueckner, B., Haerter, G., Pelz, K., Weiner, S., Rump, J., Deissler, W., Bereswill, S., Kist, M. (1997). Isolation of *Helicobacter pullorum* from Patients with Enteritis. *Scandinavian Journal of Infectious Diseases*, **29**: 315–8.
 - 10- Nebbia, P., Tramuta, C., Ortofffi, M., Bert, E., Sola, S.C., Robino, P. (2007). Identification of enteric *Helicobacter* in avian species. *Schweiz Arch*

استفاده شده با استفاده از فیلتر غشایی، روشی مناسب تر برای جداسازی هلیکوباکتر پولوروم از نمونه‌های کبید می‌باشد و تست PCR به عنوان روشی دقیق و حساس برای تأیید این عامل بیماریزا می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد؛ مطالعات بیشتری در خصوص بررسی این عامل بیماریزا و راه‌های کاهش بار میکروبی آن مورد نیاز است.

تشکر و قدردانی

نویسندگان مقاله کمال تشکر و قدردانی خود را نسبت به ریاست دانشکده دامپزشکی و آزمایشگاه میکروبیولوژی مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان بابت فراهم نمودن تجهیزات و مواد لازم جهت انجام این تحقیق را ابراز میدارند.

منابع

- 1- Suzuki, H., Yamamoto, S. (2009). *Campylobacter* contamination in retail poultry meats and by-products in Japan: A literature survey. *Food Control*, **20**: 531-7.
- 2- Jung, Y., Porto-Fett, A.C.S., Shoyer, B.A., Henry, E., Shane, L.E., Osoria, M., Luchansky, J.B. (2019). Prevalence, levels, and viability of *Salmonella* in and on raw chicken livers. *Journal of Food Protection*, **82**: 834–43.
- 3- Hashemi, M., Sadeghi, A., Saghi, M., Aminzare, M., Raeisi, M., Rezayi, M., Tavakoly Sany, S.B. (2019). Health Risk Assessment for Human Exposure to Trace Metals and Arsenic via Consumption of Hen Egg Collected from Largest Poultry Industry in Iran. *Biological Trace Element Research*, **188**: 485–93.
- 4- Kumar, S., Majid, M., Kumar, N., Tiwari, S.K., Semmler, T., Devi, S., Baddam, R., Hussain, A., Shaik, S., Ahmeda, N. (2017). Cross Genome Dynamics and Molecular Resistant *Helicobacter pullorum* Isolates

- freezing with chemical agents. *Bactericidal Effect of Freezing with Chemical Agents*, **44**: 112–5.
- 19- Ceelen, M.L., Decostere, A., Van Den Bulck, K., On, S.L., Baele, M., Ducatelle, R., Haesebrouck, F. (2006). *Helicobacter pullorum* in chickens, Belgium. *Emerging Infectious Diseases*, **12**: 263–7.
- 20- Hamada, M., Elbehiry, A., Marzouk, E., Moussa, I.M., Hessain, A.M., Alhaji, J.H., Heme, H.A., Zahran, R., Abdeen, E. (2018). *Helicobacter pylori* in a poultry slaughterhouse: Prevalence, genotyping and antibiotic resistance pattern. *Saudi Journal of Biological Science*, **25**: 1072–8.
- 21- Javed, K., Gul, F., Abbasi, R., Zaidi, R.A., Noreen, Z., Bokhari, H., Javed, S. (2019). Prevalence and role of Type six secretion system in pathogenesis of emerging zoonotic pathogen *Helicobacter pullorum* from retail poultry. *Avian Pathology*, **48**: 557-563.
- 22- González, A., Piqueres, P., Moreno, Y., Cañigral, I., Owen, R.J., Hernández, J., Ferrus, M.A. (2008). A novel real-time PCR assay for the detection of *Helicobacter pullorum*-like organisms in chicken products. *International Microbiology*, **11**: 1–6.
- 23- Matsuda, M., Moore, J.E. (2004). Urease-positive thermophilic *Campylobacter* species. *Applied and Environmental Microbiology*, **70**: 4415–8.
- 24- Fox, J.G., Chien, C.C., Dewhirst, F.E., Paster, B.J., Shen, Z., Melito, P.L., Woodward, D.L., Roodgers, F.G. (2000). *Helicobacter canadensis* sp. nov. isolated from humans with diarrhea as an example of an emerging pathogen. *Journal Clinical Microbiology*, **38**: 2546–9.
- Tierheilkd Journal*, **149**: 403–7.
- 11- Zanoni, R.G., Rossi, M., Giacomucci, D., Sanguinetti, V., Manfreda, G. (2007). Occurrence and antibiotic susceptibility of *Helicobacter pullorum* from broiler chickens and commercial laying hens in Italy. *International Journal of Food Microbiology*, **116**: 168–73.
- 12- Zanoni, R.G., Piva, S., Rossi, M., Pasquali, F., Lucchi, A., De Cesare, A., Manfreda, G. (2011). Occurrence of *Helicobacter pullorum* in turkeys. *Veterinary Microbiology*, **149**: 3492–6.
- 13- Sadeghi, A., Hashemi, M., Jamali-Behnam, F., Zohani, A., Esmaily, H., Dehghan, A.A. (2015). Determination of chromium, lead and cadmium levels in edible organs of marketed chickens in Mashhad, Iran. *Journal of Food Quality and Hazards Control*, **2**: 134–8.
- 14- Mohamed, M., Ragab, I., Shahata, M., EI-Refaie, M. (2010). *Helicobacter pullorum* among poultry in ASSIUT-Egypt: Genetic Characterization, Virulence and MIC. *International Journal of Poultry Science*, **9**: 521–6.
- 15 Singh, A.S., Masuku, M. (2014). Sampling techniques and determination of sample size in applied statistics research: an overview. *International Journal of Economics, Commerce and Management*, **2**: 1–22.
- 16- Bello, N., Francino, O., Sánchez, A. (2001). Isolation of genomic DNA from feathers. *Journal of Veterinary Diagnostic Investigation*, **13**: 162–4.
- 17- Behroo, S., Javadi, A., Rad, M.G. (2015). *Helicobacter pullorum* prevalence in patients with gastroenteritis in humans and chicken in the province of Ardabil in 2014. *Indian Journal of Fundamental Applied Life Science*, **5**: 87–94.
- 18- Takano, M., Yasin, M., Shibasaki, I. (1979). Bacteriological effects of

Comparison of culture and PCR method in prevalence of *Helicobacter pullorum* isolated from chicken liver samples and determination of antibiotic resistance profile of the isolates

Jebelli Javan, A.¹; Emadi Chashmi, S.H.^{*2}; Staji, H.³; Akhlaghi, H.⁴

1- Associate Professor, Department of Food Hygiene and Quality Control, Faculty of Veterinary Medicine, Semnan University, Semnan, Iran

2- Assistant Professor, Department of Clinical Science, Faculty of Veterinary Medicine, Semnan University, Semnan, Iran

3- Associate Professor, Department of Pathobiology, Faculty of Veterinary Medicine, Semnan University, Semnan, Iran

4- D.V.M. Faculty of Veterinary Medicine, Semnan University, Semnan, Iran

Received: 19 July 2020

Accepted: 10 January 2021

Abstract

Helicobacter pullorum is a gram-negative and zoonotic pathogen which can cause gastroenteritis in human and poultry. The purposes of this study were to evaluate the prevalence of *H. pullorum* in chicken liver samples using culture methods and polymerase chain reaction (PCR) as well as to assess the antibiotic resistance of the isolates using the disk diffusion method in various regions of Semnan. A total of 50 packed liver samples were collected from various regions of Semnan city. By use of culture method and biochemical tests, 17 samples (34%) were found to be positive for *H. pullorum*. By use of PCR test which was performed in parallel with culture method and biochemical tests, 11 (22%) samples were confirmed *H. pullorum*. With regard to the results of antibiogram test, all of the samples were resistant to ciprofloxacin and gentamicin, and the lowest resistance rate was observed against ampicillin, colistin and erythromycin with 14%. This study is the first report on prevalence and antibiotic resistance of *H. pullorum* in chicken liver samples in Semnan and more studies are needed in this regard. Furthermore, due to low sensitivity of biochemical tests in recognition of *H. pullorum*, the present study suggests that the PCR test, as a sensitive and reliable method, can be used to detect *H. pullorum* from chicken liver samples.

Keywords: *Helicobacter pullorum*, chicken liver, culture method, polymerase chain Reaction, antibiotic resistance

*Corresponding author: Seyed Hesamodin Emadi Chashmi

Address: Assistant Professor, Department of Clinical Science, Faculty of Veterinary Medicine, Semnan University, Semnan, Iran

Tel: (+98)23-33654125

Email: hesamemadi@semnan.ac.ir